

Nicolaus Schütze Johann Grake

**Disputatio inauguralis De Remediis Quibus Creditoribus, contra debitores
contumaces & fugitivos succurritur**

Rostochii: Pedanus, 1633

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn731833244>

Druck Freier Zugang

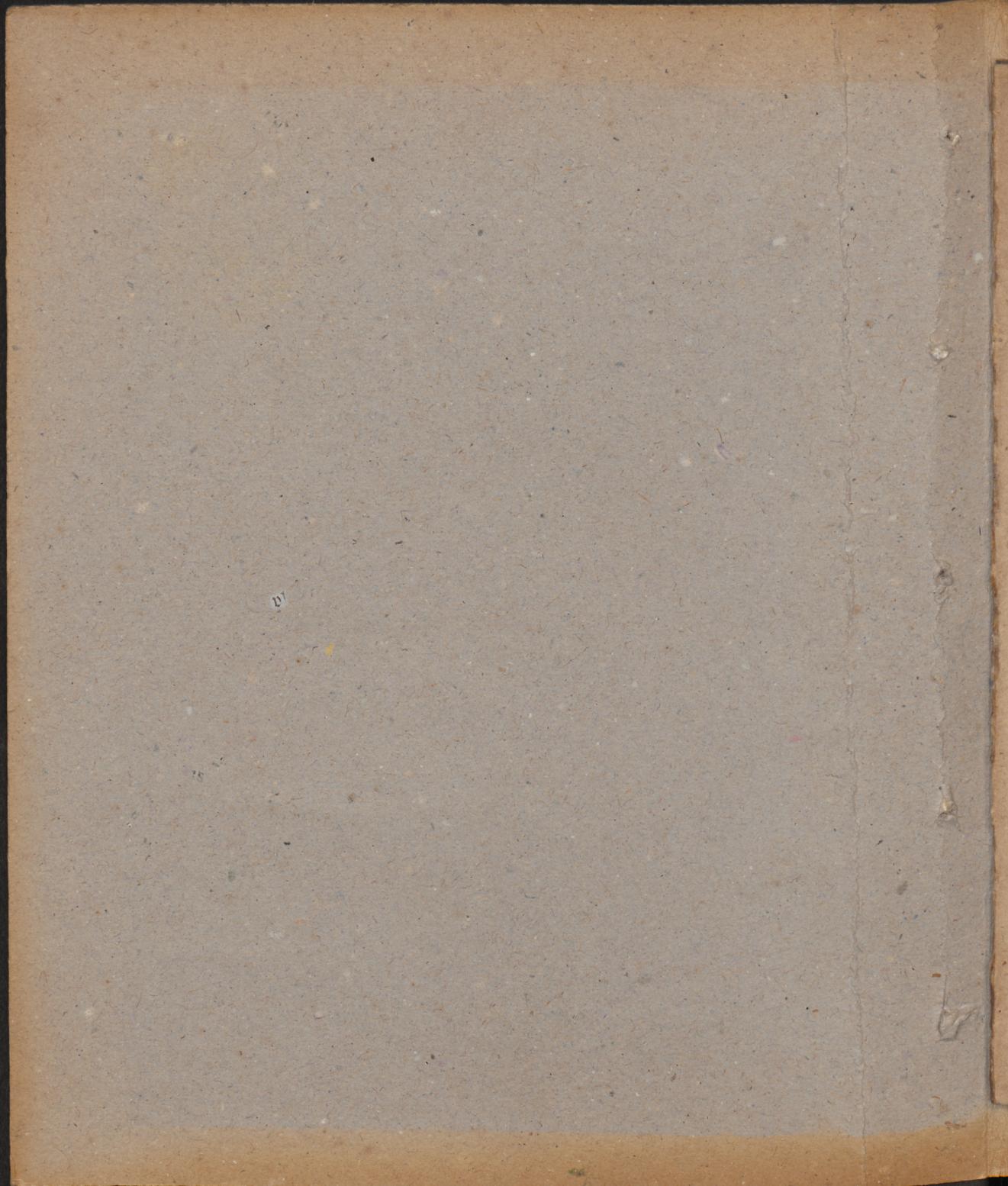
Nittel zur Unterstüzung vor
Gänzigeren gegen störrische
und flinktige Schindauer

1700

N. Schütz (J. Fratke) ^{Krit.}

R. U. m. 1633.

10

Disputatio inauguralis
DE
REMEDIIS
QUIBUS CREDITO-
RIBUS, contra debitores contuma-
ces & fugitivos succurritur.

Quam

A. D. M. O.

*Decreto & authoritate amplissimi Jurecon-
sultorum ordinis in inclita Rostochien-
si Academia.*

SUB PRÆSIDIO

Viri Excellentissimi, Consultiss. & Clarissimi,
DN. NICOLAI SCHUTTEN,
**J. U. D. Codicis Prof. Publ. & Facultatis Ju-
ridicæ p. t. DECANI Spectabilis**

*Pro consequendis summis in utroq; jure bo-
noribus & privilegijs Doctoralibus,
ad diem. 24 Julij.*

horis ante & post meridianis, publico examini subiicit.

JOHANNES GRAKE Lübec.

ROSTOCHII,

*Typis exscribebat JOACHIM. PEDANUS Acad. Typ.
ANNO M. DC. XXXIII.*

1633

Ebitores obēratos olim maximis
pœnis subiectos suisse sœpius reperimus: apud
Judeos enim in servitutem illos redigere 2.
Reg. 4. v. 1. c. 22. Prov. vel in carceres coniūcere
Matth. c. n. moris suisse constat: Idem apud
Romanos usurpatum suisse non obscure judi-
catur ex 4. ob. as. alienum junct. auth. imo à debitore C. de obl. & aet.
& hodie nontantum apud Saxones testante Fuchs. diff. 10. Land.
lib. 3. art. 29. sed ubiq; fere locorum servatur. Fuit aliquando
apud Romanos lex durior ex Legg. 12. tabull. (quemadmodum
illam Phavorinus appellasse dicitur apud Gell. lib. 10. c. 1. & Quintili-
an. lib. 8. inst. c. 8. lib. 7. c. 4.) ut debitor pluribus obstrictus seca-
retur, ejusq; corpus secundum modum debiti creditoribus
distribueretur: qualis autem hicce procedendi mos fuit demon-
strat Gell. d. l. Sed hæc legum atrocitas non diu viguit, nam ob
tumultum propter færeratores in urbe factum lex fuit consti-
tuta, ne propter debitum corpus esset in vinculis Liviu lib. 8.
Sed de omnibus illis prolixius præfari institutum nostrum non
patitur, cum solum modo de Remedijs creditoribus contra
fugitivos & contumaces debitores concessis, agere proposue-
rimus.

THESES I.

Acturi itaque cum Deô de Remedijs hisce, brevissime
primum contumaciam delineabimus, quo magis ex
hisce reliqua dilucidiora reddantur. Est itaq; Contu-
macia dolosa post factam judicialem citationem in
fraudem creditorum præsumta latitatio, vel Magistratui alias
quidquam imperanti denegata obtemperatio l. uni si quis jus dia-
l. 53. in princ. de Re judic. arg. l. 7. ff. quib. ex caus. in. poss. eatur &

42

arg.

arg. Rubr. xtr. de dolo & cont. Unde is Contumax dicitur, quitrib. editis vel uno peremptorio pro trib. l. 53. §. 1. ff. de Re judic. legitimè insinuatis, adeo ut in ejus notitiam pervenerint l. 23. §. 3. ff. de appellat. præsentiam sui facere contemnit vel venit, sed non responderet, vel obscure & insufficenter responderet l. 11. §. 4. & 5. ff. de interrog. in jure faciend. Quin & semel citatus, si judicire spondeat se nolle venire, Contumax est, ita, ne ultiore opus sit citatione, ad hoc ut contumacia pénis afficiatur. Sichard. ad l. censitaneum C. quomodo & quando.

II.

Dividitur Contumacia quod alia sit Actoris, alia Rei. Sed de illa nos hacce disputatione non ageimus, verum de hac sola; Ea sit aliquando ante, aliquando post litem contestatam, aliquando post sententiam l. properandum C. de judic. l. unica ff. si quis Ius dic. non optemp. Estq; alia vera quæ rectius manifesta dicitur, alia Praesumpta secundum Pragmaticos, qui inde volant conciliare l. 23. §. 3. ff. de appell. cum l. 3. C. quom & quan.

III.

Etiam si quis ita (ut dictum est) post debitè factam citationem sit Contumax, tamè ut effectum habeat, requiritur ut Actor compareat, Reumq; non comparentem contumacia accuset l. 13. §. 2. 3. C. de judiciis. per verba ex una parte actoris absentiam incusante quod tamen limitat Gail l. obs. 55. n. 9. Et ut maneat in iudicio donec potestas recedendi ipsi à judice concedatur arg. l. 60. ff. de Re jud. l. 73. §. 2. ff. de judic. Sed de hisce hic satis: Pluram tractantur apud Hillig. ad Donell. lib. 23. c. 10. Sichard. & Gail. dd. locis.

IV.

Contra eò modò contumaces debitores tria remedia à Justiniano in l. 8. C. quomod. & quand. conceduntur sc: (1.) Coactio ut se se præsentet quâ significatur Realis citatio, ut jussu judicis capiatur & prehendatur, non adhoc ut in carcerem coniiciatur ut Angelus hoc explicat (quamvis id tamen aliquando fieri possit ut post videbimus) sed ut ad judicem ducatur, cui causam exponat, vel fidejussorie cayeat, se post hac venturum quoties citabitur, Idq; sit si absente eo causa non possit cognosci, nam si de causa constare possit, nec sua diversum suadeat reliqua remedia.

dia

dia sufficiunt ut à *Castrenſ. & Angel.* notatur. (2.) Bonorum posſeſſio
qua notatur Missio in possessionem bonorum (3.) auditis defenſio-
nib. Actoris id quod iuris ratio exigit Determinatio quā indigitatur
Processus ad definitivam. Non autem hac in parte ordinem Ju- De
ſtiniani observatur, de Processu ad definitivam initium faciam *Sententia*
propterea quod ſæpiſſimè per hanc ad illam fit aditus ut ex *definitivis*
ſeqq. patebit. contra coſ-
tumacem

V.

Magna autem est differentia (quoad *Sententiā definitivam*)
illius contumaciæ quæ fit ante litem contestatam, & ejus quæ
post illam: Nam si ante eam, cum ſcil. cauſā nondum judicialiter
est utrīq; agi coepita, de eā regulariter ab initio definitivē pro-
nunciari nequit c. 2. c. quoniam 5. & porro & tot. tit. X. ut lit. non
contest. Sed tum ad instantiam Actoris, l. 4. §. 8. ff. de damn.
infect. ſummatim prius non tārum in actione personali, ſed
& judicio reali diſcuſſō negočiō d. c. 5. in fin. X. Ut lit. non contest.
l. 2. in fin. C. ubi in rem. act. exer. deb. contra Speculatorē de pri-
mo decret. §. ſequitur n. 8. in rem petitam d. c. 5. §. in alijs &
c. 3. X. ut lit. non contest. c. 11. §. 1. X. de off. jud. ord. Specul. de
ſecund. decret. §. videndum n. 5. vel bona contumaciſ l. 1. ff.
quib. ex cauſ. in poss. eat. Nov. 53. c. 4. §. 1. Autb. &
qui C. de bon. auct. jud. poſſid. d. c. 5. in fin. X. ut lit. non con-
teſt. rei ſervandæ cauſā l. 15. §. 20. de damn. in feſt. l. 5. in
princ. ut in poss. legat. cum ſimil. Specul. d. loc. §. jam de effectu n. 6.
mittitur Actor & inde niſi intra annum refuſis expenſis, (niſi
ſevere contumaciem non fuſſe demonſtrare poſſit c. 3 X. de eo qui
mitt. in poss.) & ſuſcipiendæ proſequendæq; litiſ Cautione præ-
ſtitā Reus comparuerit, expelli nequit c. 11. §. præterea X. de off.
jud. ord. d. c. 5. §. in alijs. & c. 3. X. ut lit. non contest. l. 8. §. penſ.
C. de præſcript. 30. vel 40. annor. d. Nov. 53. c. 4. §. 1. in fin. ut inſra-
ſpecialibus pertexetur.

VI.

Si poſt eam litem ſcil. confeſſatam Aut de cauſā liquet vel li-
quere poſteſt, Aut non. Hoc caſu qui itidem hic non attenditur Si in
rem agatur, Actor in poſſeſſionem rei petitæ inducitur, ſervata
duntaxat quæſtione proprietatis Reo. abſenti o. priout ibiſ *Gloss.* 65

A. 3.

Cat-

Canon. X. de dol. & contum. d. l. 8. C. quom. & quand. jud. idem; & in casu
l. 2. C. ubi in rem abb. exer. deb. sic sese habere volunt; Si vero in per-
sonam, idem quod supra th. 5. traditum est, obtinet Gloss. ad d. l. 8.
C. quomod. & quand. jud. Illo casu si sc. de causa liquet vellere
possit (Judex namq; partium merita causa cognoscere debet)
cum definitivâ sententia negotium terminatur, nec post reus
Contumax auditur d. c. prout 4. X. de dol. & contum. d. l. 8. ibid.
Gloss. C. quom. & quand. l. properandum s. fin autem 3. C. de judic.
Excipitur casus singularis in c. cum olim. X. d dol. & contum.

VII.

Non ergo propter solum Contumaciam litem perdere
debitorem patet ex d. l. 8. C. quomod. & quand. Nov. 112. & alijs
Iuris alleg. De jure vero Camerali quid hac in parte disposi-
tum sit & vigeat v. Gaill. 1. obs. 60. Myns. 4. obs. 66. & 67.

VIII.

Etiamsi itaq; quoad processum & sententiam contumax
nullum damnum subeat; tamen hocce habet incommodi; quod
a data sententia appellare nequeat l. 73. §. 3. de justic. l. 23. ff. de
appellat. deinde etiamsi obtinuerit, tamen condemnatur in ex-
pensas l. properandum s. fin. a C. de judicis ubi Bald. Ord. Cam. p. 3.
t. 15. §. 7. t. 42. §. fin. Sed omnia illa posita, respectu majorum qui
perfectæ sunt ætatis, obtinent.

IX.

In minoribus vero hoc non adeo procedit, illi etenim eti-
amsi Justo modo ad definitivam sit perventum, tamen restitu-
untur: Jura enim hosce non ex dolo sed ex errore peccasse,
præsumunt quare nec veri contumaces in jure dicuntur l. 54. ff. de
Re judic. sed quasi ut l. 8. ff. de minorib. Propter hoc itaq; verbum
quasi sat patet, minores tantum restitui eo casu ubi majores
præsumptiva ex contumacia condemnati, non restituuntur:
Nam minor si in manifesta contumacia hæreat (ut si citatus se
nolle venire respondeat) non restituitur. hic enim dolo (ob
quem nunquam datur restitutio l. 9. §. 2. ff. de minorib.) non ca-
set, cum sciens expresse judicis mandato refragetur, Ejusmodi
igitur contumacia præsumptionem juris de simplicitate & er-
rore elidit Natura tom. 1. cons. 17. n. 4. & delinquentibus auxilium
Juris non tribuit l. auxilium ff. de minor.

X. An

X.

An autem minor eo casu quo restituitur possit condemnari in expensas Dd. disputant. Fachin 8. controvers 104. & 10. controversial 2. illud affirmat. Sed puto hoc rectius negari: Cum namque restituendus absq; dolo (propter quem à majorib. expensæ exiguntur) esse præsumatur d. l. 8. ff. de minor. pœnis doli & contumaciar. l. 119. ff. de Reg. Jur. non est subiiciendus. Atq; hæc sunt quæ pro instituto nostro de primo hocce Remedio creditorum dicere voluimus quomodo autem processus instituatur, continuetur, & finiatur, de hoc vide Gaill. Graven. Mynsing. alleg. loc. Schwanman. de process. Camer. lib. 1. c. 72.

XI.

Alterum est Missio in possessionem Bonorum, Fit à ista multis ex causis, ut ventris nomine t. t. ff. de ventr. in poss. mitt. vel legatorum t. t. ut in poss. legat. propter Debitoris exilium l. 13. ff. quib. ex caus. in poss. vel mortem l. 6. C. de bon. auth. judic. possid. vel alijs ex causis contra non contumacem l. 6. 7. S. 10. ff. quib. ex caus. in poss. vel propter contumaciam l. 9. C. de bon. auth. jud. poss. de quâ ultimâ Missionis causâ hic, relictis reliquis, agimus.

De Missione
in Bonis
contra co-
tumaces

XII.

Hæcce Missio commode describi potest: quod si Bonorum debitoris contumaciter absent isper Decretum magistratus data Possessio.

XIII.

Est v. hoc decretum Magistratus vel Primum vel Secundum: Primum est jussus judicis quo ob contumaciam debitoris creditor in possessionem bonorum custodiæ causa mittitur, ut eam pignoris loko detineat, donec reus veniat responsurus VVes. de. damno in facto. n. 6. & hæc missio ex primo decreto etiam si jure civili & Canon. sit receptissima l. 1. & t. t. ff. quib. ex caus. & c. unic. Xtr. quib. ex caus. Jure tamen Saxonico non vigeret Coler. de process. exec. p. 1. c. 2. n. 12. p. 3. c. 10. n. 5. per art. 39. lib. 3. & also. thur. man auch idem. decis. l. 34. n. 10. cum seqq.

XIV. Ad.

XIV.

Ad Primum decretum interponendum requiritur **Citatio** per. l. 6. §. 4. C. de his qui ad eccles. imo peremptoria l. 27. ff. de **Judic.** l. 1. §. 3. de sent. quæ sine appell. Varias citationis peremptoriae formas quæq; harum sufficiat vel non vide apud Sichard. l. 2. & seq. C. l. 8. C. quomod. & quand. Hillig. ad Donell. lib. 23. c. 11. lit. 8. Huic monitum **Judicis** pro tribunali sedentis quandoq; æqui pollet l. 2. & ibi Sichard. C. quom, & quand. jud. Requiritur etiam causæ cognitio Nov. 53. c. 4. l. 18. si serv. vind.

XV.

Magistratum qui hoc decretum interponit **Mixtum imperium** habere necesse est l. 3. 4. ff. de **Jurisd.** hoc tamen hodie immutatum esse vult gl. ad l. ult. C. qui admitti ad honor. poss. Sed rectius dicitur hoc esse speciale respectu honorum hereditariorum, de quib. ibi agi etiam ex **præced.** lege cōstat, quare etiam hodie est mixti imperij ex legib. nostris.

XVI.

Deinde requiritur debitoris turpis occultatio **Gothofr.** l. 7. C. de bon. auth. jud. & ut actor decretum petat, quod creditor cui dies cessit & venit recte postulat. De **Creditore conditionali** & cui in diem debetur **Dd.** diff. sed & huic primum decretum non est denegandum l. 6. ff. quib. ex caus. quamvis secundum illis concedi nequeat l. 14. ff. eod. junct. l. 50. ff. de **pecul.**

XVII.

Fit autem **Missio** in omnia bona debitorum de **Jure Civili** etiam hodie. Olim hoc factum esse non dubitatur l. 1. ff. ex quib. caus. in poss. & arg. l. 7. §. 12. ff. eod. Hodie v. hoc fieri negat Vves. per Nov. 53. c. 4. §. 1. per verba pro mensura declarati debiri. Sed Cujac. recte explicat illa verba de pleno missionis effectu (sc. ut post ita distrahi possint) qui per hanc ex primo decreto non inducitur. Deinde eadem reperiuntur verba in l. 6. §. 4. C. de his qui ad Eccles. conf. Sed per hanc supr. allegg. ll. mutatas nemo dicet: jure tamen Canon in actione Reali missio fit in rem petitam c. ult. ut lite non contest. quod jus civile observat in simpliciter absente l. 7. §. 17. ff. quib. ex causis in poss. Non in continua- cit ex latirante l. 7. §. 16. §. 18. d. t.

XVIII. Imo

XVIII.

Imo fit etiam in bona emphyteutica & alijs oppignorata l. 5. §. 7. ff. ut in poss. legat. & bona fide empta d. l. §. 9. imo feudalia *VVes. de reb. auth. jud. possid. in fine.* & in ea quæ à testatore alienare sunt prohibita *Dissent. Alex. i. conf. 23. n. 7. per l. 2. C. & usuc. pro empt.* Sed illa lex habet Specialem rationem ut ex gl. ad eam patet, nam testatoris voluntas juris dispositioni nihil derogare potest præsertim in casu alleg. *Ab Alex.* Non tamen conceditur missio in bona deposita & commodata *alleg. l. 5. §. 10.* Quo vero ordine missio hæc instituatur constat *ex VVes. de damn. inf. n. 6.* quomodo in servitutib. l. 18. ff. si servitus vind. quomodo in judicio divisorio *Menoch. arb.* Quid respectu rationum observe-
tur v. l. 15. ff. *de reb. auth. jud. poss.*

XVIII.

Et cum ita fiat in omnia bona missio, necesse est ut decernatur ea à judge ejus loci ubi domicilium habet, & res suas possider, Reus, Verum si debitor fugitivus & contumax alio in loco domicilium alibi res suas habeat? Resp. *cum Gaill. 2. obs. 130. n. 14.* Judicem domicilij debitoris esse adeundem ut cognoscat & pronuntiet de immissione facienda: at executio non fit per eundem, sed per judicem territorij ubi res sunt l. 1. ff. *de bon. auth. jud. poss. l. 12. §. 15 qui possid. d. r.*

XX.

Non à simplex illa missio cum fiat rei servandæ causa l. 1. ff. quib. *ex caus. veram possessionem tribuit l. 3. §. fin. de acquir. poss. l. 10. §. 1. d. r. l. 3. §. 8. ff. uti possiditū.* Et hoc idem statuo cum fit in rem petitam ex actione Reali de jure Canon. Non itaq; distingueendum hac in parte inter jus Civile & Canon. Etiam jus prætorij pignoris per illam constituitur l. 26. ff. *de pign. att. l. 3. ut in poss. leg. l. 2. C. de prætorio pign.*

XXI

Unde creditores in bona missi non solum sibi sed & omnib. alijs creditorib. l. 5. §. 2. ff. ut in poss. leg. Debito modò & congruo tempore venientib. l. ult. C. *de bon. auth. jud. poss.* prosunt sua possessione *dd. ll. & l. 12. ff. eod.* Si contra reliquos etiam latuit, potest enim contra quosdam non latitare l. 7. §. 7. 13. ff. quib. *ex caus.*

B

XXII. Mis-

XXII.

Missus in bona & fructus custodire, aliquando eos ex causa vendere, Eosdemq; vel in sortem imputare, vel restituere, vel quod ex illis consequitur conservare debet arg. l. 5. §. 21. & 22. ff. ut in poss. leg. nisi Reus sit nimium contumax, eo enim casu fructus percipere & nonnunquam lucrari potest missus l. 7. §. fin. quib. ex caus. in posses. & sic restringitur l. 5. §. 22. ff. ut in posses. legat.

XXIII.

De fructib. v. preceptis inops creditor non alitur l. 6. §. 4. de carb. edit. nisi in casu l. 7. §. fin. quib. ex caus. Non v. excipiuntur illæ personæ notatæ in l. pen. ff. ut in poss. leg. quamvis ex æquitate etiam in nostris terminis hoc concedi posset, si admodum inopes sint: nam d. l. pen. loquitur in term. legati: ut & l. 5. §. 3. ff. de Carbon. edit. Nec debitor ex fructib. alitur nisi sit pupillus l. 33. l. ult. ff. de Reb. auth. jud. possid.

XXIV.

Aliquando accidit quod reus missionem ita factam nolit admittere, & tunc in eum datur actio in factum quanti creditoris interest, quod utilitatem ejus, vel quanti res est propter quam missio fuit decreta, continet l. 4. §. 2. l. 7. in princ. de damn. infect. l. 1. pr. §. hæc verba Ne vis fiat. Quapropter si ob falsum creditum vel quod exceptione potest submoveri d. l. 1. §. 5. vel meum sim consecutus ita ut debitor liberetur, nec obligatio remaneat l. 51. §. 1. ff. de Re judic. cessat: potest etiam si creditor maluerit per manum militarem immisionem accipere l. 3. ff. d. t.

XXV.

Cum autem per primum decretum nec possessio vera (Nisi post litem contestatam in actione Reali ut supra dictum) nec dominium transferatur, Reo justo tempore adhuc venienti restitutio fit Ubi tamē secundum prædeducta reus tenetur resarcire omne damnū l. 18. ff. si servitus vindicetur & expensas & præterea cavere Nov. 53. c. 4. c. 5. §. fin. x. ut it. non contest. l. pen. §. pen. C. de præser. 30. ann. idq; ab omnib. exigendum Dd. arbitrantur Alex. cons. 205. n. 4. lib. 2. Quod si præstare nequeat cautionem fidejussioniam, juratoria accipi potest VVurms. 7. obf. 7. n. 6.

XXVI. Cre-

XXVI.

Creditor vero qui restituit, si res dolo illius l. 9. pr. & §. fin. ff. de reb. auth. jud. vel lata culpa arg. l. 226. ff. de verb. sign. l. 1. 7 ff. de Susp. tut. l. 5. §. 15. ff. ut in poss. leg. arg. d. l. 9. §. 5. deterioratae sint, ex dolo in factum actione tenetur d. l. 9. pr. Non vero de levi, de qua tenetur curator bonis datus d. l. 9. §. 5.

XXVII.

Tempus petendi restitutionem possessionis, in actione rea-
li annus est c. fin. Xrr. ut lite non contest. In personali vero trigin-
ta annorum spacium, si secundum decretum non sit interposi-
tum, cum enim possessio deficiat l. 3. §. fin. ff. de ad quir. posses.
præscriptio longi temporis cessat c. sine possessione 3. de R. I. in 6to
Sæpius tamen tempus id Judicis arbitrio relinquitur l. 5. l. 15. §.
21. de damn. infect.

XXVIII.

Et hæc dicta in primo decreto obtinent. Missio v. ex se-
cundo decreto quæ non absurdè translatio possessionis appella-
tur l. 15. §. 21. ff. de damn. infecto l. 7. §. 1. ff. quib. ex caus. actori ma-
jorem potestatem tribuit, & describi potest. Alter Magistratus
jussus, quo ob contumaciam absentis debitoris, eum qui ad rem
detinendam in possessionem missus erat, causa cognita verum
possessorem & quandoq; dominum esse jubet c. 1. X. de eo qui mitt.
l. 5. l. 7. §. 1. l. 15. §. 21. de damn. infecto. l. 3. §. fin. de ad quir. posses.

XXIX.

Ad hanc faciendam, citationem & causæ cognitionem requi-
ri non dubitatur: in causæ cognitione consideranda sunt, an la-
titet fraudationis causa, an tempus sit elapsum & de debito con-
stet, l. cum proponas 9. C. de bon. auth. jud. possid. l. 7. §. 1. cum seqq. ff.
quib. ex caus. quorum si quid defuerit non tenet venditio nec ad-
judicatio l. 8. §. 17. ff. de transact. & l. 7. §. 3. ff. ex quib. caus.

XXX.

Hisce consideratis interponitur secundum decretum quod
in actionib. personalibus necessario requiritur l. 3. §. fin. ff. de ac-
quir. poss. l. 7. §. 1. ff. ex quib. causis. In realibus non item sed solus
anni cursus pro decreto sufficit c. contingit Xtr. de dolo & contuma-
cia c. pastoralu Xtr. de offic. jud. ord. cum similib.

B 2

XXXI. Est

XXXI.

Est autem hujus effectus major quam illius ex primo decreto, nam per hanc veram possessionem acquiro l. 15. §. 25. ff. de damno infect. l. 7. §. 1. ff. ex quib. caus. quandoq; dominium dd. l. 7. §. 9. ff. commun. divid. l. 15. §. 3. ff. de re judic. & semper usufruendi conditionem l. 15. §. 4. ff. de re jud. & arg. t. t. ff de publ. in rem act. & instit. de act. §. 4. Et hoc sit per secundum decretum, quô & uno eodemq; bona possideri vendique jubentur l. 7. §. 1. ff. quib. ex causis non per tertium ut vult Hotoman. ad l. 31. §. 1. C. de judicij, qui tria decreta agnoscit.

XXXII.

Fit autem hæc missio secundum modum declarati debitis Nov. 53. c. 4. nam superfluum ex rebus distractis acquisitum restituendum est l. 7. §. 11. ff. ex quib. caus. l. fin. C. de reb. auth. jud. possid. etiamsi in omnib. bonis locum habeat, & consentiente domino in feudalib. VV. ef. par. d. t. imo in omnib. contentis sub l. 49. ff. de verb. Signif. Non tamen in bonis pupillorum nisi propter eorum commodum & necessitatem arg. l. 7. §. 11. ff. d. t. nec in hæreditate l. 8. ff. eod. Nec in debito conditionali, nec adversus eum qui peremptoria vel dilatoria exceptione tutus est l. 7. §. 14. b. t. arg. l. 55. ff de Verb. Signif.

XXXIII.

Distractio autem fieri debet in loco ubi defendi debuit l. 1. cum seqq. ff. de reb. auth. jud. possid. que olim fiebat publicè solenni sub hasta, modo illò quem notat Hillig. ad Donell. lib. 23. c. 13. Quomodo autem hoc præcitetur in Gallijs tradit. Tholosanus lib. 23. c. 16.

XXXIV.

Datur autem hoc secundum decretum eo fine ut Creditores tanto citius sua consequi possint, sed tamen eo momento quando bona distracthuntur, creditor ad licitationem non admittitur l. 2. C. si in caus. jud. pign. capt. l. 3. C. de exec. rei jud. l. ult. §. fin. rero C. de jur. domin. impet. (quamvis post eam factam alijs extraneis præferatur l. 16. ff. de reb. auth. jud. possid.) Hinc quoq; si empator nou reperiatur, creditori bona addicuntur l. 15. §. 3. ff. de re jud.

XXXV.

Ut autem melius res custodiri l. 14. ff. de reb. auth. jud. poss. vel distracthi

distrahi possint l. fin. ff. de curat. bon. dand. Curator bonorum consti-
tui solet (olim bonorum magister appellatus Godd. l. 57. ff. de
Verb. Sign. n. 3.) qui semper a Prætore constitui potest l. 2. ff. de cu-
rat. bon. dand. l. 23. §. 1. & seqq. ff. de hered. instit. l. 7. §. 10. ff. quib. ex-
caus consentientib. creditoribus d. l. 2. Vel etiam privato con-
silio creditorum eligi, cuius gesta nullos quam suos electores
tangunt l. fin. ff. de cur. bon. dand. l. 22. §. 10. ff. mandati:

XXXVI.

Possunt etiam plures eligi (nemo tamen invitus nisi ex
magna causa l. 2. §. 3. ff. b. t.) qui omnes in solidum tenentur l. 3. ff.
b. t. nisi ab initio commissio divisa sit l. 2. §. 2. vel ad curā quis coa-
etus sit, tum enim non nisi in subsidium, alijs curatorib. solven-
do non existentibus, convenitur gloss. ad l. d. 3. per l. 1. C. si tutor.
non gess. d. l. 3. §. 2. ff. de administr. Curatores autem tenentur actione
in factum & creditorib. & debitori ipsi l. 9. §. 3. & 5. ff. de reb. auth. jud.

XXXVII.

Etiamsi vero curatores ita constituti utiles actiones exer-
cere possint, l. 55. ff. procur. l. 2. §. 1. ff. de cur. bon. dand. ante litem
tamen contestatam procuratorem non constituunt arg. l. 11. neq.
C. de procurat. Sed auctorem illos constituere posse arbitror arg. l.
24. ff. de administr. tut. Post litem vero contestatam hæc omnia
possunt l. 2. §. 1. per verba ut i. ius effet ff. d. cur. bon. dand.

XXXVIII.

Quod si per tale Decretum secundum, Bona Debitoris di-
strahendi vel in solutum accipiendi potestas auctoritate Magi-
stratus. Auctori facta non sit, (qua tamen frequentius secundum
hodiernam Consuetudinem practicam, præsertim cum nulla ex-
cusandæ contumaciz præsumtio sub sit, aut multi Creditores in-
veniantur, fieri, nec ita præcise anni cursus attendi solet, juxta
l. 6. l. 9. l. 10. ff. quib. ex causs. in possess. eat. V. VVesemb. in parat. n. 4.
ff. de bon. auct. jud. & de damna. in fest. n. 11. & 12. Gloss. & Dd. ad d. c.
§. in fin. X. ut lit. test. non conf.) Tum legitima caussæ defensio Reo.
regulariter reservatur c. 5. in fin. X. ut lit. non contest.

XXXIX.

Cum autem debitores animadvententes se non esse solven- De
do multa in fraudem creditorum alienare possent, ac ita missio- Paulianat
nem actionem.

B 3

nem eludete. Prætor huic dolo etiam occurrere voluit propo-
nendo Actionem Paulianam (ab autore suo ita nominatam)
duobus editis, unius tamen sententiæ l. i. l. 10. ff. quæ in fraud.
eredit. quæ datur ad impediendum dolosum propositum debito-
rum alienantium, & ab ipsis quandoq; etiam sine dolo accipien-
tium. Unde recte definitur Actio mixta, à prætore creditoribus
concessa, qua bona, in eorum fraudem alienata, revocantur.

XL.

Est vero hæc actio mixta naturæ & dativa, quæ accommoda-
tur secundum æquitatem & mox personalis mox realis sapit na-
turam Bacch. Inst. de Action. §. item si quis n. 3. Franz. illam vult.
esse realem in sua exercit. de Action Hillig. arg. l. 35. ff. de Oblig. & acti-
on. Personalem.

XLI.

Estq; hæc eadem illa de qua agitur in §. item si quis inst. de
act. Diff. Donell. ad & §. quam sequitur Kremberg. tr. de action. Et si
enim in quibusdam speciem hypothecariæ præ se fert, hoc ta-
men non sit in omnib: non quoad actiones alienatas restaurandas
l. 14. ff. quæ in fr. cred. nec quoad tempus quando bona sunt aliena-
tata ante pignus prætorium constitutum l. 15. l. 17. eod.

XLII.

Ut autem hæc actio intentari possit requiritur vere fraudu-
lenta debitoris alienatio, & regulariter tertij fraudulentia
ceptio l. 6. §. 8. l. 10. §. 1. d. t. & ita eventus & consilium in dolo con-
curre debent, alias hæc actio locum non habet d. l. 10. l. 5. C. b. t.

XLIII.

Aliquaudo tamen tertij fraudulentia acceptio necessaria non
est, sc. si ex titulo lucrativo rem (etsi bona fide) quis accipiat
ex dolo debitoris, nam tunc solus titulus lucrativus sufficit ad
restitutionem petendam, quatenus inde sint facti locupletiores
l. 6. §. 11. ff. b. t. l. 5. C. eod. quo casu conceditur actio in factum
Pauliana l. 10. d. t. Hinc & in legatis vel mortis causa donationib.
non requirimus dolum legatarij vel donatarij l. 1. §. 1. ff. si quid. in
fr. pactr. sed solam scientiam Debitoris, quod hisce alienatis, es-
set futurus insufficiens ad solvendum, eo enim ipso præsumitur
esse in dolo l. 17. §. 1. b. t. nam in hac actione etiam dolus præ-
sumptus

sumptus sufficit secus tamen res se habet, si quis rem acceperit
tit. oneroso, nam tunc requiritur etiam fraudus accipientis *per ill.*
alleg. & *l. 6. §. 8.* alias non revocantur, cum utriusq; scientia hic
requiratur *l. 1. §. 2. l. 10. §. 22. d. t.* Est tamen fraudus commissa
ab auctore probanda *arg. l. 2. ff. de probat.* quæ ex præsumptione
probatur ut videre est *ex l. 17. §. 1. d. t.*

XLIV.

Ad hanc vero actionem interponendam non requiritur ut
alienatio sit facta post secundum decretum interpositum, vel
cessionem factam, sed sufficit alienationem esse factam post pri-
mum decretum imo & ante illud interpositum *l. 17. §. 1. arg. l. 15.*
de curat. bon. dand.

XLV.

Datur autem hæc actio creditoribus omnibus etiam hypo-
thecarijs etiamsi illis non sit semper necessaria ut & supra dixi-
mus *tb. 40.* Lex enim facit indistinctè mentionem creditorum.
Daturq; creditorum successoribus *l. 10. §. 1. §. fin. cum l. seq. ff. b. t.*
non vero noviter ad venientib. Creditoribus, nisi eorum pecunia
alij dimissi sint *l. 10. §. 1. l. 15. cum seq. b. t.*

XLVI.

Et conceditur contra omnes decipientes tam maiores quam
minores & pupilos; adeo ut etiam ijs scientia illorum tutorum
noceat etiamsi ipsi ignorent, sed tamen quatenus ad eos perve-
nit *l. 10. b. t.* non tamen contra bona fidei emptorem *l. 9. h. t.* Et
enim si dolose emens bona fidè ementi rem vendidit, in solidum
premium rei quod accepit tenetur *d. l. 9.* Datur etiam hæc a-
ctio contra ipsum creditorem, si quædam pro suo debito, sciens
debitorem non esse solvendo, acceperit, post missionem in bo-
na facta *l. 6. §. 7. ff. quæ in fraud. cred.* non vero ante eam *d. l. & l.*
10. §. 16. Datur; etiam in fraudatorem ipsum, si omnibus bonis
distractis debitoribus satis facere nequeat, ad pœnam, scil. car-
ceris veluti si bona alienata recuperari nequeant. *l. fin. §. fin. ff. b. t.*

XLVII.

Hæc vero actio ante debitoris excussionem locum non ha-
bet; Ad tertium enim nisi de residuis sufficienter solvi nequeat
veniri haud potest *l. 1. 2. pen. c. b. t.* sed si tertius non excipit de-
illo.

Allo, vel res certa aut species quæ debetur apud tertium extet, recte intentatur Schneidwin. ad d. 5. n. 64. vel si notorium sit debitorem non esse solvendo, Daturq; intra annum utili indistincte, nam tunc pœnalis est, cum detur etiam contra deceptorem nihil penes se habentem ut explicat Bach. per l. 9. b. t. nam quatenus persequitur quod ad aliquem pervenit, perpetua est l. 10. s. 24. Annus autem computatur, quo experiundi potestas fuit à die venditionis factæ l. 6. 5 fin l. 10. s. 18. d. t.

XLVIII.

Datur vero adhœ, ut restituantur actiones l. 14. ff. h. t. & res cum omni causa sc. perceptis & qui tempore alienationis rei cohæserunt fructus, & qui post litem contestatam percepti sunt l. fin. s. 4. ff. d. t. percipiq; potuerunt l. 10. s. 20. b. t. non autem medij temporis, multo minus illis quos acquirere noluit l. 6. d. t. Poteſt autem fraudator antequam fructus restituat impensas in l. 10. s. 20. præscriptas deducere.

XLIX.

Est autem illud quod hæc tenus egimus contra debitores contumaces & fraudulenter alienantes jure nostro dispositum: Verum cum debitores & fugâ pleraq; hæcce inania reddere possint, necesse est videamus quomodo contra hosce procedi possit & debeat. Et cum in d. t. que in fraud. cred. duo proponantur, nempe carcer in l. fin. s. fin. (quamvis non in nostris terminis) & ablatio rei suæ in l. 10. s. 16. brevibus quædam de hisce proponemus, de utrōq; paucis dispiciendum.

L.

De capture itaq; cum primum nobis sit tractandum sciendum quamvis non facile ad hanc perveniri debeat, est enim remedium extraordinarium ut patet & confirmat Greven practic. conclus. 26. lib. 1. Gaill. 1. obs. 26. n. t. Eam tamen casu nostro, sc. contra debitorem fugitivum, esse permissam, (per fugam namq; omnem sui juris effectum perdere creditor posset.) l. 1. C. qui bonis cred. sc. si à judice competente, legitime fiat, est enim species executionis aliquem capere l. 1. C. de execut. Rei jud. à quæ alias non incipitur, sed judex cognoscere debet an illam jubere debeat vel non.

LI. Dixi

Fugitivi
debitores
quando
Capiantur.

L.I.

Dixi judice competente: Nam iudicii incompetenti hanc potestatem non puro esse concedendam, etiamsi competentis non possit haberi copia per l. 5. C. de iuris. omn. iud. l. 20 ff. de iuris. Ille enim pro privato habetur ideoq; ipsi impunie non paretur l. pen. ff. de iudic. l. fin. C. si à non compet. Sed etiamsi hoc de jure civili verum arbitrer video tamen Dd. & praxin communiter contrarium observare gloss. & Dd. ad l. 10. s. 16. ff. que in fraud. cred. Mynsing. 2 cent. 65. Gaill. 2. obs. 44. n. 2.

L.II.

Plane autem non privato creditori id concedendum est, cum nemini sit permisum in propria causa iudicare t. t. C. ne quis in propria causa iudicet, multo minus exequi (nam species executionis est capere l. 1. C. de execut. Rei iud.) l. non est singularis ff. de Reg. Juris.

L.III.

Dixi etiam legitime fieri debere incarcerationem. Tria itaq; requisita à Doctorib. proponuntur Gaill. obs. 44. Quorum primum mihi etiam placet, nec magna inde disputatio oritur, etiamsi aliqualis: De secundo, quod scil. debitum liquidum esse probari debent chirographo debitoris, vel instrumentis publicis vel testib.) non idem sentio, Nam & juramento creditoris illud satis evinci posse autumo, cum semper contra fugitivum fortiter presumatur & fuga juxta Glossam semiplenam probationem faciat gloss ad Nov. 128. s. 23. & l. 3. C. de reb. credit. Nec distinctio illa Dd. an periculum sit in mora, vel non, locum hic invenit eum circa fugitivum illud regulariter semper adsit, quapropter licet à Regulis juris recedi potest ut statuit ipse Gaill. c. 3. de Arrest. Sed ut ut sit hæc tamen rectius iudicis arbitrio relinquentur, Hillig. ad Donell. lib. 24. c. 19. lit. y. ubi explicat quæ considerare in hoc iudex debeat.

L.IV.

In tertio requisito Gaill. juramento, fugæ suspicionem in verisimilibus conjecturis fundatam, probari posse putat, Verum cum quilibet presumatur bonus, & qui se fundat in aliqua qualitate presumptioni contraria illam probare debeat, gl. ad l. 5. s.

C

pro

pro re iſſ. qui ſatid. cog. per l. 31. ff. de reb. auth. jud. poſſ. arg. l. 5. §. 6. ff. de re milit. Tales autem probationes de illa privilegiata jura-menti nunquam intelliguntur. Illud judici non niſi ex magna cauſa accipiendo eſſe arbitror. Menoch. de arb. jud. cas. 87. V. aſq. 20. controv. 26.

LV.

Hicſe obſervatis judec capturam legitime decernit, non ſolum contra debitorem qui ſtatim debet, ſed & contra eum qui in diem debitor eſt, ad interponendam ſc. cautionem arg. l. 41. ff. de judicijſ.

LVI.

Non tamen contra mulieres l. 1. juncit. auth. ſed hodie C. de offic. divers. judic. nec Doctores l. 6. C. de profess. & med. Nec epi-ſcopos Nov. 123, nec illos qui ad statuas principum conſugiffent l. 2. ff. qui ſunt ſui vel. nec qui in domo ſua eſt. arg. l. 18. ff. de in-ju-vorando.

LVII.

Sed cum aliquando debitores, quo citius aliquid accipient, ſe ad carceres obligare ſolent, ſi eo die pecuniam non ſolvant, (quod & in Gallijs obſervatur pactum & tenet teſte. Joann. Fabr. §. fin. Inst. de action. Guid. Papac. 61. n. 1.) neceſſe eſt ut videamus an etiam tale pactum valeat. Hoc quidem de jure civili nego- poſſe valere, per rationes adductas à Mynſing. 6. cent. 51. n. 2. ſc. quia nemo dominus ſuorum membrorum, nec pactum ordinem juris interverttere poſteſt, ut ab executione initium propter id ſuma-tur. Etiāmſi ipſe Mynſinger. per multas rationes contrarium ſta-tuat idq; in Germania obſervari teſtetur n. 7.

LVIII.

Cum itaq; juſto & legitimo modo facta eſt incarceratione vel apprehenſio ſolutione vel ſatisdatiōne tollitur l. 7. 5. ſu. ff. qui ſatid. coguncur l. fin. C. de ordine cognit. Sed illa ſatisdatiōne debet eſſe idonea, nam juratoria hic non ſufficit, cum integritas mo-rum & famæ (quaे in fugitivo non eſt) in tali requiratur & hoc probatur argum. conſtit. arreſti quaē idoneam requiriſt. Gaill. d. Arift. 6. 3. n. 8.

LIX. Nam

LIX.

Nam si illegitimo modo facta fit, statim est relaxandus incarceratus absq; præstatione satisdationis, spoliatus enim ante omnia est restituendus l. 7. C. ad l. Jul. de vi c. 4 de restit. fpol. Tali-ter autem captus dicitur spoliatus sua libertate l. 1. 2. ff. de libero bom. exhibend. l. plerique ff. de in jus. vocand. Imo captus propria auctoritate recedere potest & auffugere Bart. in l. 15. C. de probat. Hinc talis satisdatio nullum habet effectum l. 22. ff. quod. metus causa.

LX.

Ad Res vero debitoris quod attinet, necesse est hic simpliciter affirmare illas judicii competenti vel incompetenti recte capere & afferre licere: nam & propria auctoritate creditor hoc facere potest l. 10. §. 16. ff. que in fraud. credit. sc. si debitor fuga abiurit, atq; ita hanc legem (uti & scripta est) ad solas res auffendas debitori, restringo, non ut Dd. communiter faciunt ad ipsius personam eam extenderentes.

LXI.

Probavimus supra pactum personæ ad carceres non valere sed quid statuendum sit de tali pacto, quod si illa die non solvitur debitum, creditor rem propria auctoritate occupare debeat explicate potest ex l. 3. C. de pignorib. per verba vim quidem facere non videntur quod sc. illud pactum excusat à poenis l. 13. ff. quod met. caus. non vero quod possessionem veram tribuat, nam illa auctoritate præsidis petenda est d. l. 3. Et hæc de duplice hoc Remedio primo contra fugitivos, quod etiam uberior ex seqq. de Arrestis innotescet, ubi plura quæ non inepte quidem hoc pertinent, ibi tamen commodius explicantur, tractabuntur.

LXII.

Ad Arresta itaque aliò quodam adversus fugitivos remedio progredientes, sunt Ea vel publica quæ & Imperij appellantur vel privata De illis præsenti disput: non agemus Hæcce ad commodum privatorum spectant, & fiunt vel propter delictum (Cum quib. eriam nihil nobis rei est) vel propter debitum: In hisce solummodo aliquid contemplabitur.

C 2

LXIII. Pri-
tur.

Arrestum
contra de-
bitores
quando
permitta-

LXIII.

Privatum autem propter debita arrestum definiri potest: Prohibitio magistratus, de non excedendo ex certo loco vel res afferendo, antequam negotium cum illo & creditore sit compositum, Debitori facta.

LXIV.

Sunt vero Arresta vel conventionalia quæ ex partium conventione fiunt (& hæc cum ut pacta valere possint jure conceduntur l. i. l. 7. §. prætor ait ff. de pact.) vel Judicialia quæ judicis licentia & decreto decernuntur: Et hæc de jure civili in casibus civilibus regulariter sunt prohibita per text. alleg. à Gaill. de Arrest. c. i. n. 7. Verum cum necessitas quæ propter periculum moræ imminet, à regulis juris secessum permittat, Dd. illa nosstris in terminis recte recipiunt.

LXV.

Sunt itaq; arresta concessa ubi periculum est in mora ut propter debitoris fugam arg. l. 10. §. 16. ff. quæ in fraud. credit. & arg. l. 1. C. quand. lic. unic. sine jud. (in fugitivo enim cessant omnes solennitatis juris Sich. l. unic. C. de prohib. sequestr. pec. n. 13.) vel suspicionem fugæ gl. ad. l. 1. ff. de transactionib. gloss. ad l. 14. ff. de pignor. & l. 2. C. de transactionib. Quis autem sit de fuga suspectus hoc judicis arbitrio puto esse reliquendum cum Sichard. d. t. Francise. Curtius de Sequestr. n. 31. & seqq. Angel. de Sequestr. n. 5.

LXVI.

Non tamen omnib; etiam eo casu quo alias licita est Arrestatio, conceditur: Deportatus enim & ex communicatus & reliqui qui ea quæ juris civilis sunt amiserunt, debitores suas non arrestant, nam etsi illi ea quæ juris gentium sunt retineant, l. 15. de Interd. & releg. tamen arresta (quæ moribus civilibus ex certis solummodo causis sunt introducta) exercere non possunt. Et hoc in excommunicato de jure canon. nullum habet dubium ed namq; jure quamvis excommunicatus respondere per alium tenetur c. 7. de judic. agere tamen nequit c. 8. xt. de exceptionib.

LXVII.

Fit autem Arrestatio non solum per semetipsum sed & per procuras

procuratorem: In quo speciale mandatum non requirimus. Procurator enim in re mandata regulariter ea potest facere quae principialis, nisi legib. expresse quid excipiatur, & qui concedit ius agendi concedit etiam preparatoria ad illud l. 56 62. ff. de procur. Hic Peck vult conciliare Dd. diversimodo loquentes dicens Procurator generale mandatum habens potest arrestare, si verosimile sit principalem si praesens esset hoc facturum, si non secus. Sed non facit ad rem: nam aut potuit arrestare principialis, vel non, hoc casu certe nullum mandatum prodest, vel potuit noluit tamen & prohibuit, & arrestum non tenet nec effectu valet, vel non prohibuit attamen noluit, & hoc casu recte arrestat procurator & tenet arrestum arg. l. 2. ff. de iuris. etiamsi ex postfacto ad nihilum redigi vel confirmari possit a principali.

LXVII.

De Socio subiicit quod possit arrestare debitorem sui socii: Sed illud adserum explicandum est habere locum in socio omnium bonorum, vel ejus commercij de quo debitum extitit, alias hoc ius ipsi non conceditur arg. l. 21. 22. 29. 65. &c. ff. pro sociis.

LXIX.

Nunc quorum bona arrestari possunt videbimus. Doctores: hic principio movent questionem An advena debitor, quem creditor contractu cum ipso inito, scit statim recessus, possit ab eo arrestari? Puto distinctione hanc facile explicari. Vel enim fides illi habita fuit a creditore illum virum bonum estimante, etiam si illum ad venam esse non ignoraret: vel creditor scivit aut dubitavit quod esset obsecratus debitor ipsum forsitan decepturus; Hoc casu cum habeat creditor sibi quod imputet arg. l. qui cum alio l. 19. ff. de Reg. Jur. ad arrestum actor non recte admittitur V. Gomez. 2. Resol. 11. n. 57. Illo casu contraxit cum illo ut solvat statim antequam urbe exeat, & hic, (cum dies actionis venerit) recte arrestatur; vel ut solvat post aliquod tempus, & tunc regulariter quidem attendendus est dies solutionis l. cedere diem ff. de Verb. signif. sed cum expectatio illa actionem creditoris possit reddere inanem (sc. cum debitor aufugere vellet) etiam ante diem arrestum concedendum arbitror arg. l. 41. ff. de judicij. V. Gomez. d. loc.

C 3.

LXX. Ans:

LXX.

An milites ab hocce incommodo sint exempti Dd. dispensant Peck. in suo tract. de Arrest. hoc negare voluit. sed id ita simpliciter sumptum probare non possum; Arrestum enim non conceditur nisi causa cognita propter fugæ suspicionem quando vult creditorem decipere, quo casu leges ne minorib. multo minus militib. succurrunt, nam privilegia in damnum & præjudicium tertij non conceduntur. Quod in bona minorum fiat immisso constat ex l. 7. §. 10. 11. Atqui immisso (sc. ex primo decreto) Arresto à Dd. comparatur Gaill. de Arrest. c. ii. n. 8. c. 1. n. 12. Accedit & quod privilegia sint stricti juris & quæ nominatio in illis non repereuntur, reliquuntur dispositioni juris communis. Hoc itaq; cum non reperiatur (nec ex l. 7. & Auth. agricultores c. quæ res pign. oblig. poss. à Dd. peream diss. contrarium doceri possit) nos quoq; non statuimus, Etiam si aliquo casu & in quibusdam eorumdem rebus arrestum cesseret. Cessat autem in armis & militibus in castra discessuris d. l. & auth. Ratio quia ibi subest publica utilitas.

LXXI.

Idem in studiosis respectu eorum librorum, quos Dd. armis comparant, statuo. In reliquis arresto locum esse non dubito Dd. dissent. movent illa verba auth. Halita c. ne filius pro patre. ne ipsis injurya inferatur. Sed certe non facit quis in juriam, cum secundum juris communis dispositionem suum persequitur.

LXXII.

In Rusticis idem dispositum est sub dictâ distinctione in præcedentib. per l. 7. c. quæ res pign. obl. poss.

LXXIII.

An vero concedatur Arrestum propter minimum debitum quæritur à Peckl. d. tr. ubi negativam defendit sententiam per has rationes (1.) proper debitum minimum nemo est suspensus, sed hoc indistincte si intelligat falsum est. Non enim tam quantitas debiti quam alia; fuga nempe vel suspicio fugæ arrestum causantur (2.) statuura loquens de debito non esse intelligendum de minimo. Quasi vero minimum debitum non esset debitum, nec statuta strictam reciperent interpretationem.

Quare

Quare contrarium sentiens etiam ob minimum debitum concedi posse, censeo.

LXXIV.

Conceditur vero Arrestum in bona debitoris omnia, tam quæ revera ejus sunt, quam quæ ejus esse presumuntur, ut fides uxoris in domo debitoris repereatur arg. l. 9. §. ff. 3. ff. de jure dotium. imo debitum mei debitoris recte arrestatur arg. l. 2. C. quand. fisc. vel priv.

LXXV.

Non tamen indifferenter concedi debet sed judex primum in jus & factum inquiret arg. l. 13. ff. de reb. auth. judic. possid. in quo quomodo probationes accipiendæ sint judicis arbitrio rebus eius relinquitur d. l. de hoc supra locuti sumus.

LXXVI.

Finis & effectus Arresti distributur à Gaill. tr. de Arrest. c. 1. n. 15. quomodo vero tollatur dictum est supra th. 85. V. Gaill. c. 3. de Arr. Quod hic idem observatur. ubi tamen addendum est quod Arrestum solvatur per honorum cessionem l. fin. C. qui bon. ced possunt Nov. 4: c. 3. Etiam per literas quinquenales dilatorias l. 2. C. de precib. imper. obl. sed hic de debito solvendo cautio interponi debet l. 4. Gothofr. C. de precib. Imperat. offer.

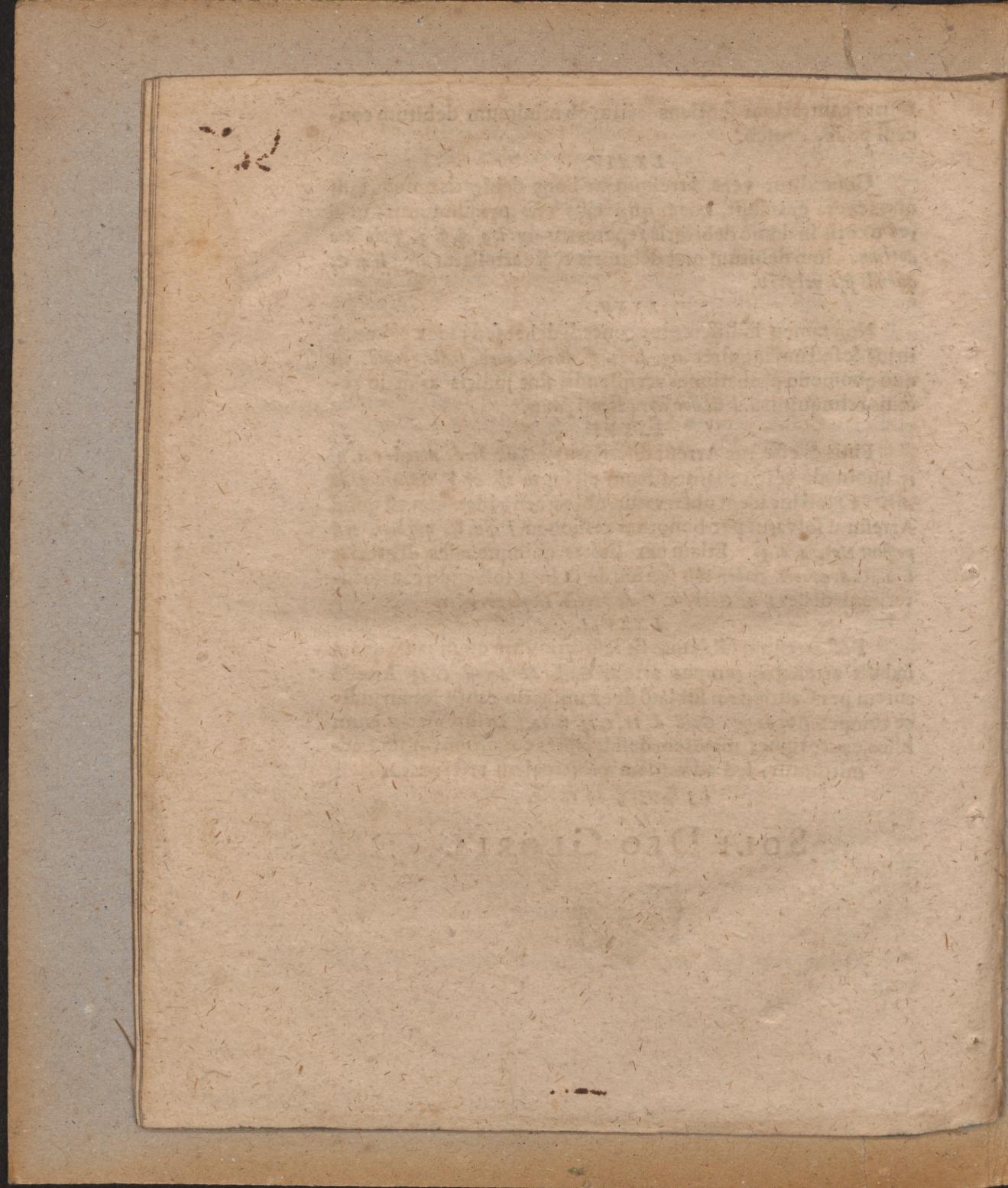
LXXVI I.

Post arrestum sublatum sit restitutio eum omni causa quam habuit arrestatus tempus arresti. Gaill. de Arrest. c. 13. Arresto autem per Cautionem sublatō sit examinatio causæ coram judice competente de quo Gaill. d. tr. c. 13. n. 12. In summarij enim hisce exceptiones majorem désiderantes cognitionem non admittuntur, sed ad causam principalem reservantur:

l. 3. §. 13. ff. ad exhib.

SOLI D E O G L O R I A.

Quare contrarium sentiens etiam ob-
cedi posse, censeo.

LXXXIV.

Conceditur vero Arrestum in bo-
qua revera ejus sunt, quam quæ ejus
res uxoris in domo debitoris repereatu-
dotum. imo debitum mei debitoris re-
quand. *fisc. vel priv.*

LXXXV.

Non tamen indifferenter concedi-
in jus & factum inquiret *arg. l. 13. ff. de-*
quo quomodo probationes accipiendæ
etius relinquitur *d. l. de hoc supra locuti sun-*

LXXXVI.

Finis & effectus Arresti distribuitur
15: quomodo vero tollatur dictum est su-
Arr. Quod hic idem observatur: ubi tan-
Arrestum solvatur per bonorum cessionem
possunt *Nou. 4: c. 3.* Etiam per literas q-
l. 2. C. de precib. imper. obl. sed hic de deb-
terponi debet *l. 4. Gothofr. C. de precib.*

LXXXVII.

Post arrestum sublatum sit restitutio-
habuit arrestatus tempus arresti *Gaill.*
autem per Cautionem sublatum sit examin-
ce competente *de quo Gaill. d. tr. c. 13. n.*
hisce, exceptiones majorem désidérante
mittuntur, sed ad causam principi-
l. 3. §. 13. ff. ad exhib.

SOLI DEO GL

